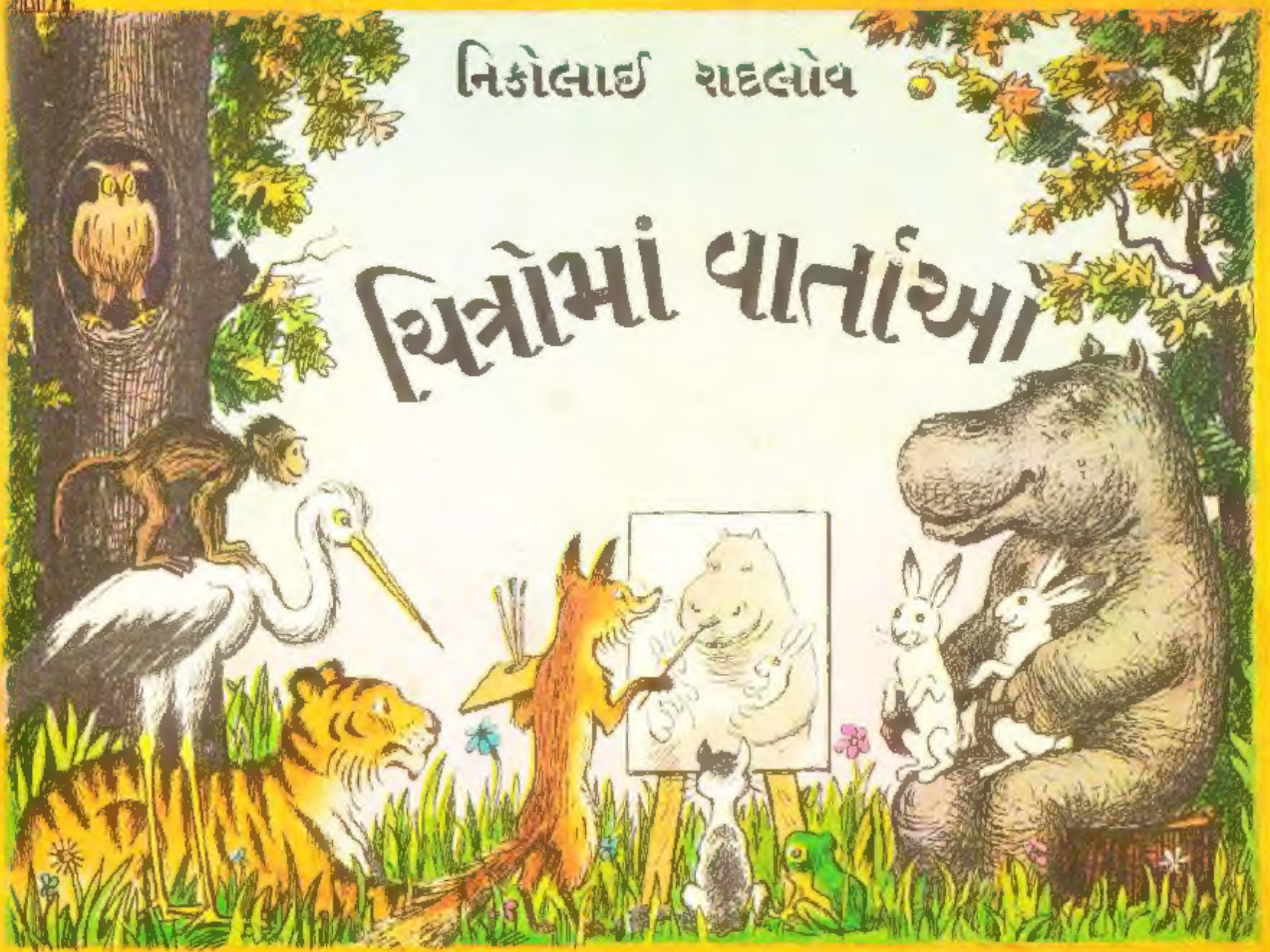

નિકોલાઈ રાદલોવ

ચિત્રોમાં વાર્તાઓ

નિકોલાઈ રાદલોવ

પ્રગતિ પ્રકાશન

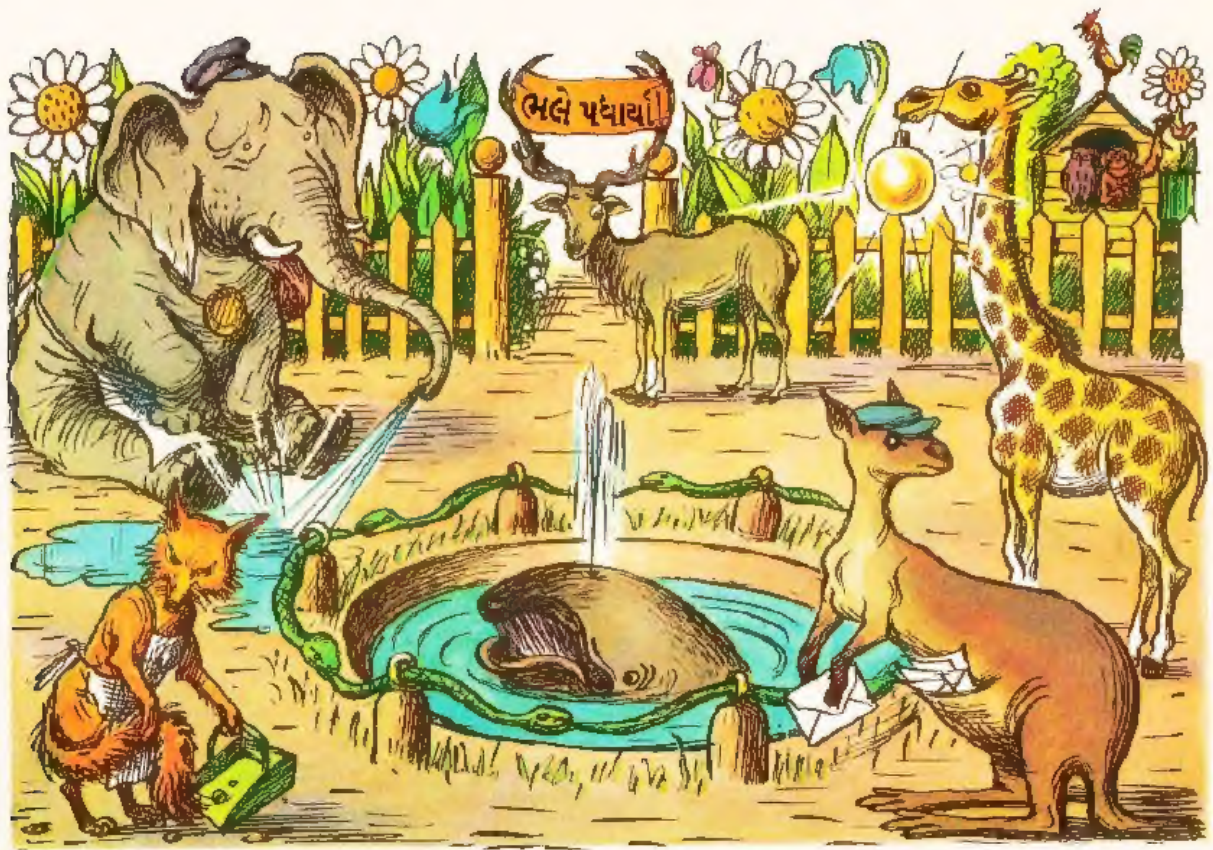
મોરકો

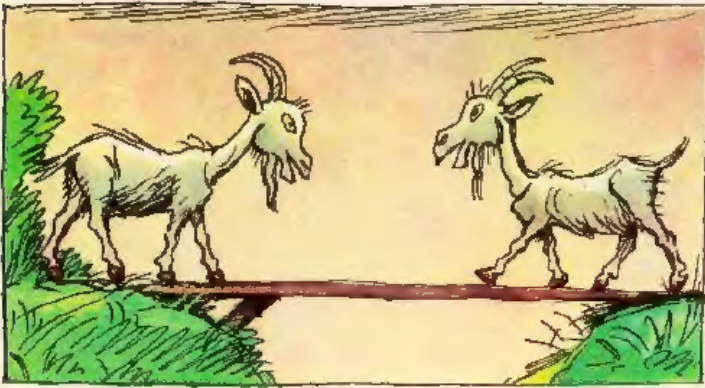
શિત્તો : નિઃશ્વાસી ઘટલો

લેખક : શ્રીમતી ગૌરી, આત્મિક દિવાકૃતિસ્ત્રી,
દાનિષ્ઠ શાસ્ત્રી

અનુવાદ - અનુભવ સુવર્ણી

સાંકડો છે પુલ ને બંધા છે,

પણ બાકી ભરાઈને પીળે;

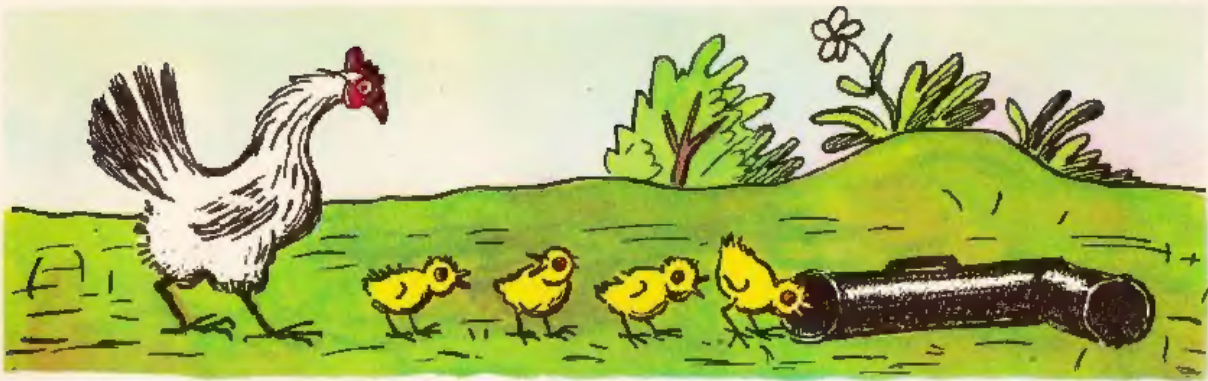

બાકી બાકીમાં ઊંચે જાયે,

મૂરખ એવા બંધા છે.

કર્ણી ગર્ણી બચ્ચાં મારી?

અરે! અરે! ચાલ્યાં કરી!

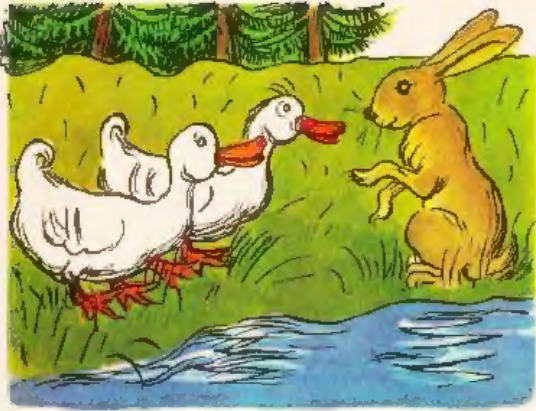
કર્ણી ગર્ણી બચ્ચાં મારી?

મારાં મહેતીની ચાલ્યાં કર્યાં!

મરી દોડતી આવી ઊંચ

એ બાક અને સરસ

કરવો મને જાણી સહેવ!

થઈ ગયત ને આવી થયેવ.

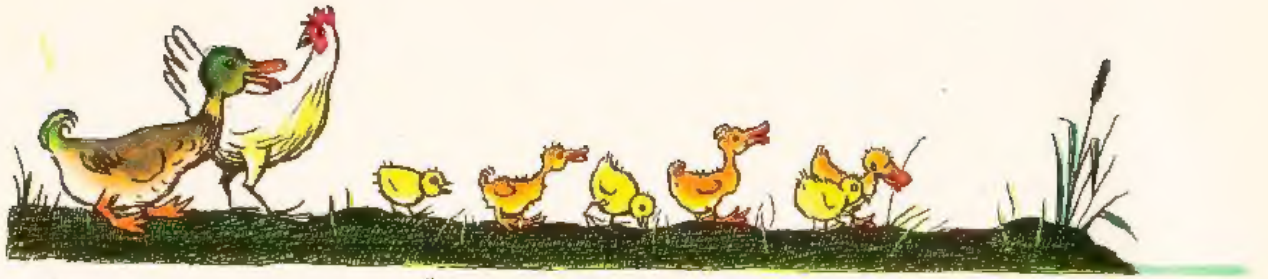

અમને લાગી ભૂખ, હવે મહેવાય નહિ,

સરસી માંડે દુભાડી, જાણે વધે કે નહિ.

બનકની ભણત

જાણ મમ્મી મરણીની એક પાર,
પીઠે બાતબાતની ભણી સવાર,

બનક માએ બાવા દેખાડી,
મરણી માને પીઠે મેચાડી.

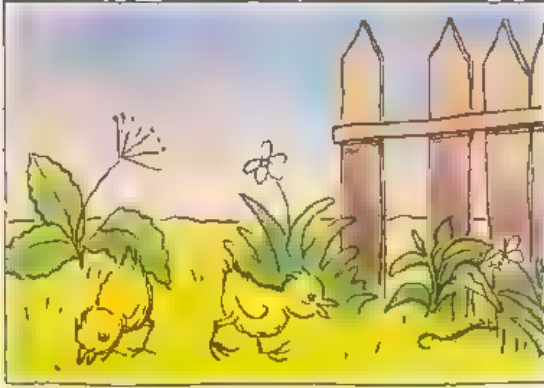
હવે કામ બધું રહ્યું, સામે પાર જવાનું,
આપો નસીબે પારી, હવે મોજથી ફરવાનું.

ચાલાક માછલી

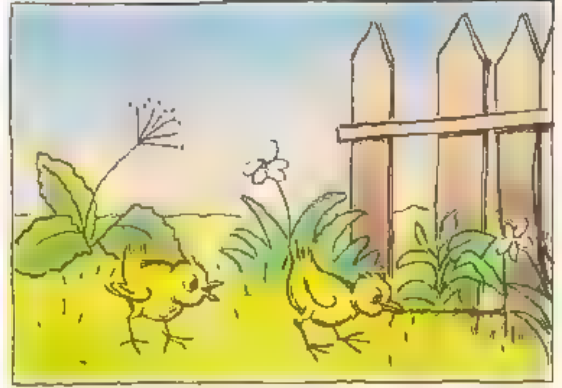
કસોતે ભેજું, અળખાએ તરફીએ મને તેણી,
કદી ના સપ્પાસ, હિ માછલી આ ચાલાક એવી.

બે ભોળિયાની બહાદુરી

તીકણા ફરવા અને મેં ભાઈ,

મેઈને અભિચ્છુ રથા હરખાઈ.

દેખા જઈને અને કવી કમાલ.

મારી માતેન ચાંચ, મચાવી મમાલ.

કોને ખોશવાતો વિધાર, અમે મેઈ બાપ,

સજાવીએ ભેર ખૂદું, પછુ અચાનક પડી ફૂલ!

હું જાણું પપી બહાર, ને મૂવો બાલો ભાઈ,

હિંમી રથા લોલ આખર, આ તો બારે રઈ

એ બિલાડીઓ અને ઘડલો

હાલિ મેલી ઘડલો,
કર હેડાશે મી... ઘી...

જાવાની મગા ભાઈ જયે પડ,
આ બિલાડી ભેડ લે આવી પડે.

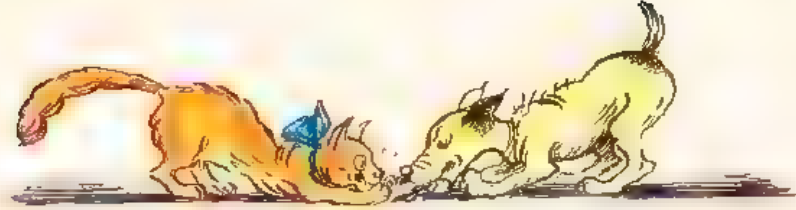
રમકડાનો ટીકર

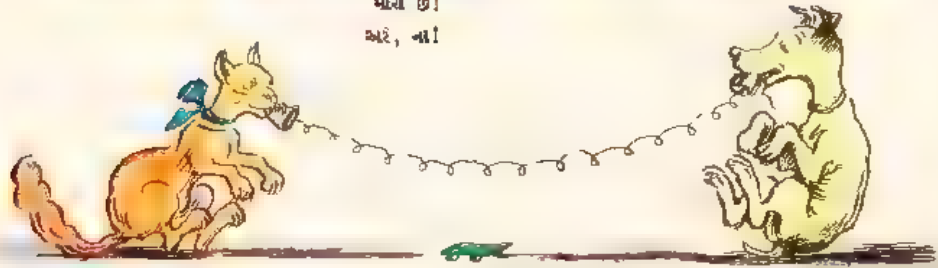
મારો શિકાર!

ના, મારો!

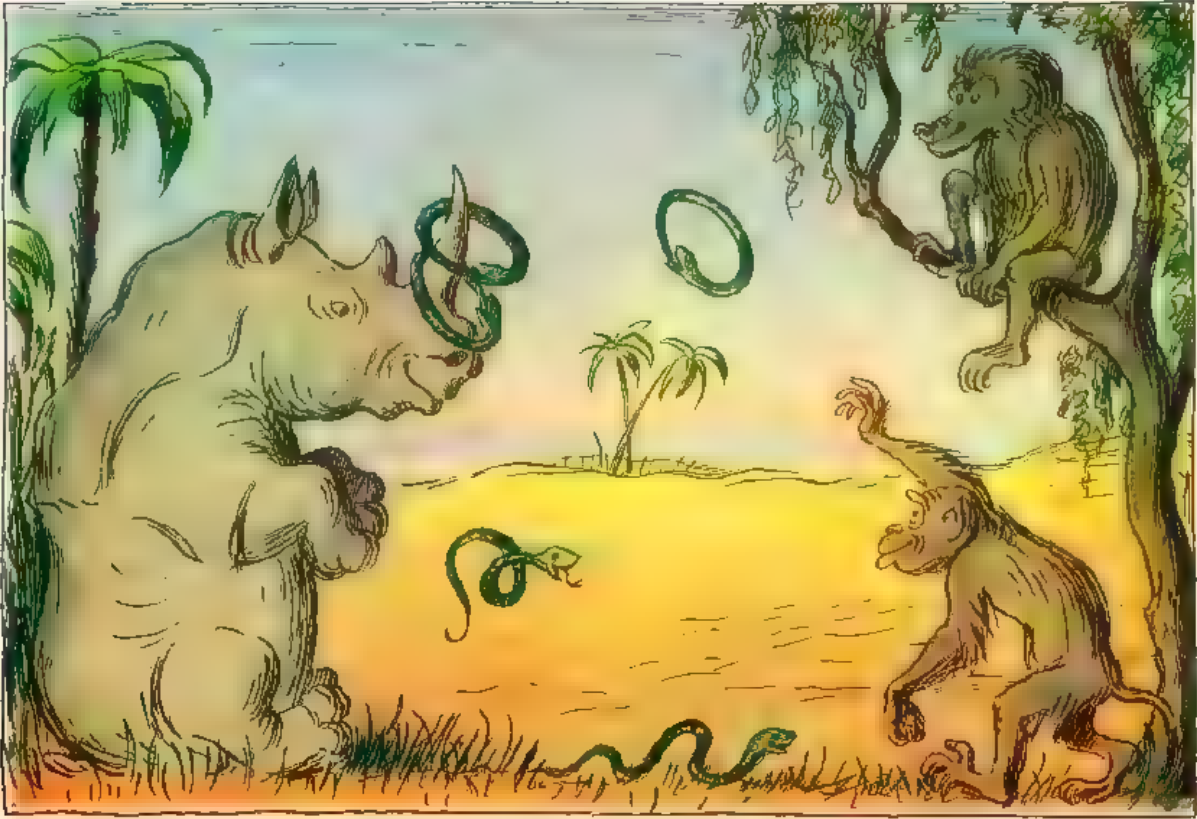

મારો છ!
મારો, નહીં!

બેબુ, તારા નાનામાં બાળમી પડવા!

મગ્ગની રમત

હઈ છે મગ્ગની રમત,

ગંદાને પડે ગમત.

નિશાન પડે એ ગમત તો બિરદાવે,

કિસાન ખેડાનો બીરભી કમાવે.

આરે એ બેઠા પાણી પીત,
 ગાલને મોઢા નાળ રીત

સમજી, આપ્યો, માવડો પાણી,
 કંઈક તો ન લાગે મા

કુતરો અને માખી

કુતરો પડ્યો છે બીકરમાં,
મુલામ મલની બુઝીયા

આવી અવલક ગુમાતી મેઈ માખી,
કુતરાનો એવું બીકર તોડી નાખી.

કુતરો ગયો પસી,

પણ માખી ગઈ બસી.

અમણર તો માખીનો આખરે ગયો,
પણ ગુસ્સો મુશ્કેલી થાવું રહ્યો.

એને તો લાગતી ક્યાં ઉંધે વાઘાં,
છટકા કમળ ને છાટકા ભાગ્યાં

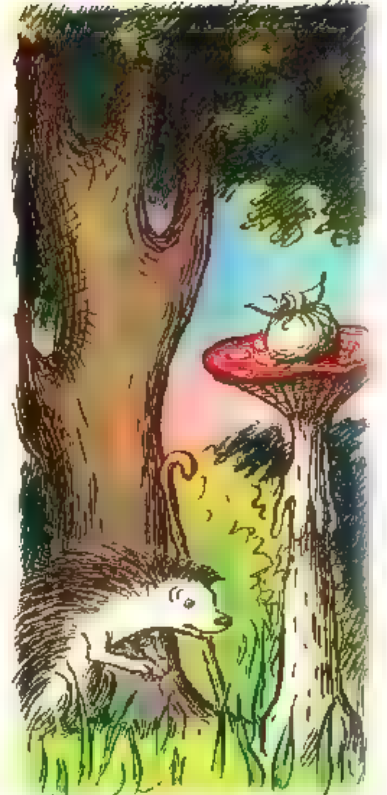
મહાકવિ અવતરગાથા

કંઠાથી મુસાફર, દસમા ભાગ,
સફર લાંબી, દિન બહુ થાય.

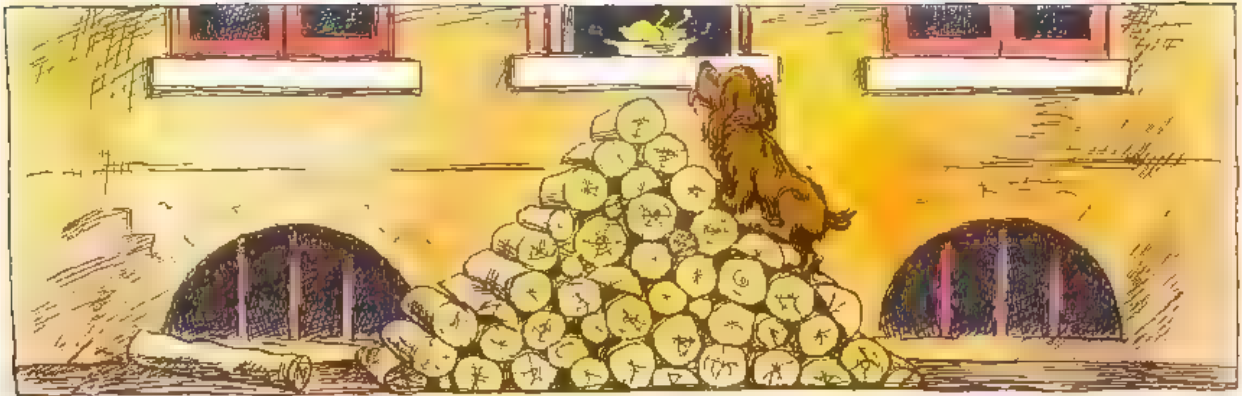
આખરો દિવસ ને સૌં મુસામ,
મુઝા પોટણું, એનું રાતે શું ગમ!

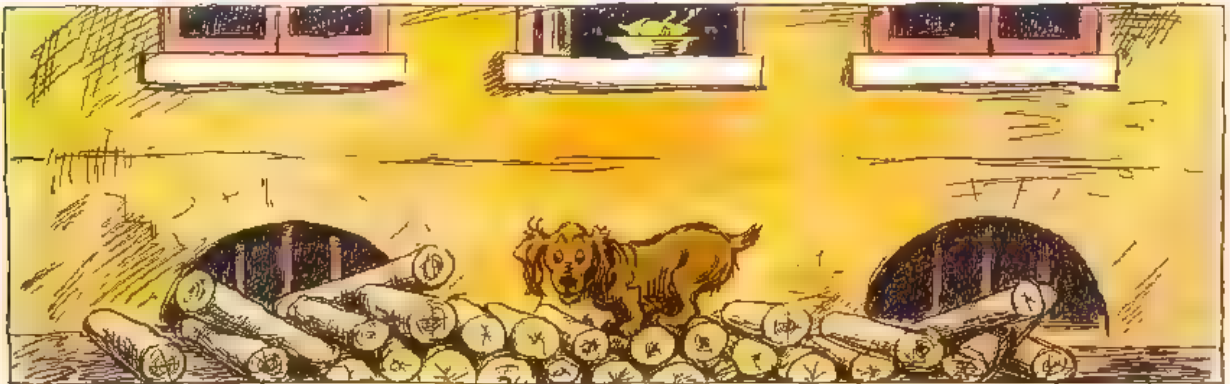
સપ્તમાં એવું તો અચરમ મોટું,
નજરે દેખાય, પણ પહું કે ખોટું?

મુરબી જોઈને મોંમાં પાણી

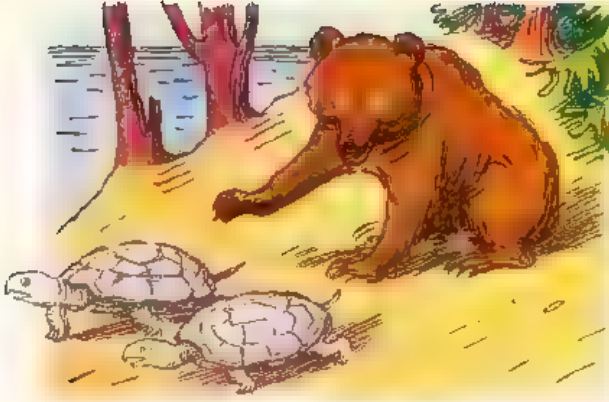

મુરબી મગજની! આજે નો સમયે ચીજ લઈ'

ખજા તો વઈ ને ઊલટી કપો ઠકો થઈ!

ચીંછ અને કાચબા

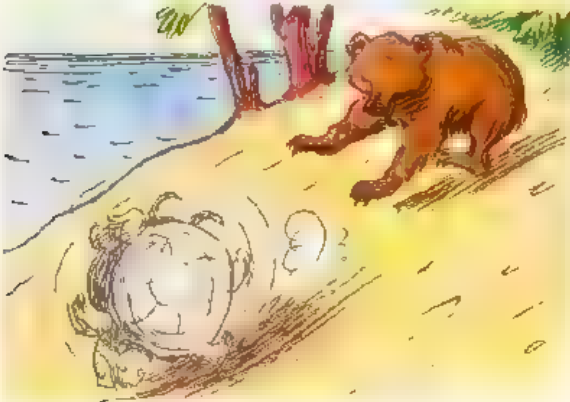
આ ની કાચબા! વાનગી કેવી મઝાની!

ડીલા રહો, દોરતો, ઉત્કણ છે થાની?

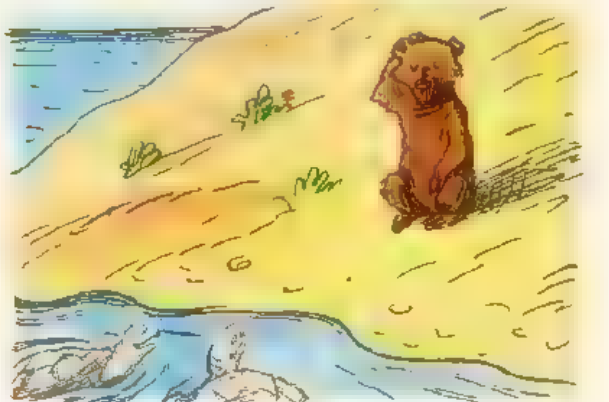

ભેઈને કાચબા થયા બાધા, આ તો ખોત!

ભારે થઈ! પગભરમાં ઝાંખો વગુ હોત!

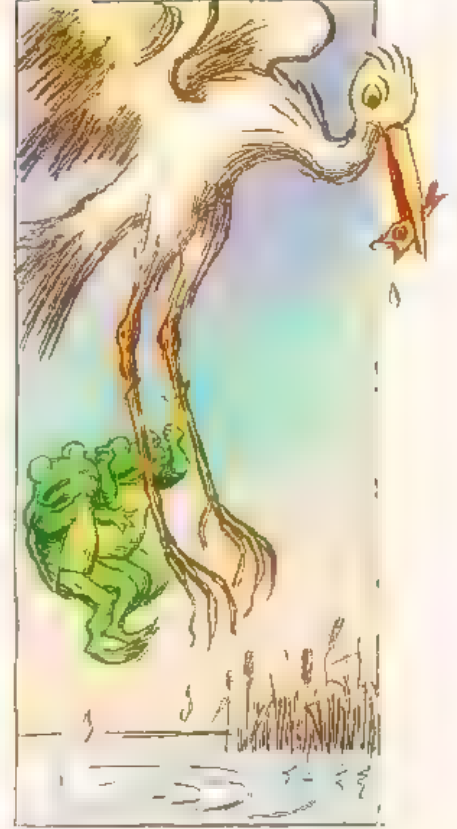

મૂડી દોટ આ તળાવે ભેટ થસત,

તે રહી ગયા વીંછભાઈ હજી થસતા.

હોવાએ જાડી વિચારીને બાંધવો કારો,
નહિતમ ક્યારેય હેરાન મવાનો વારો

પાલકો જણાવ્યું

જે બધું ભરે,

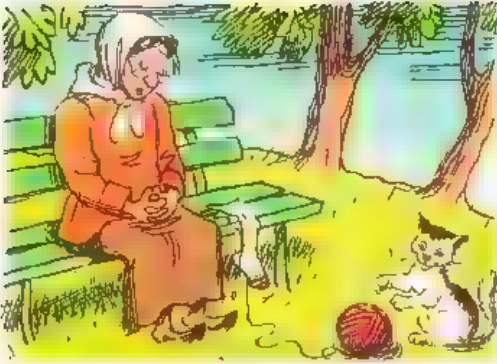

૨ બધું ભરે,

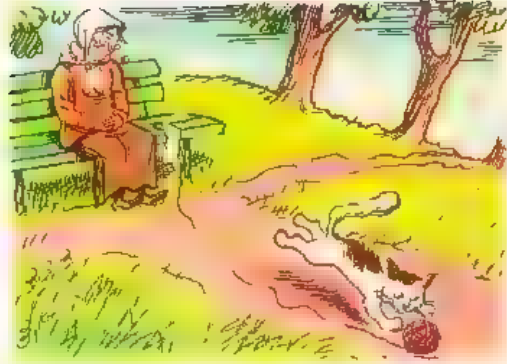

તેને પાલકો જણાવ્યું પડે,

હડો ક્યાં?

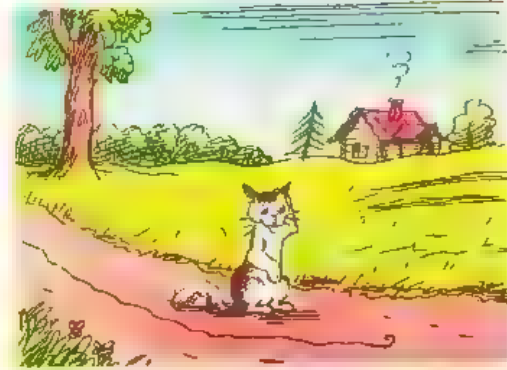
હડો નાનકડો હડતો જાય,

હડતો જાય ને હડતો જાય.

હડતો હડે વણી ક્યાંક દેખાય નહિ,

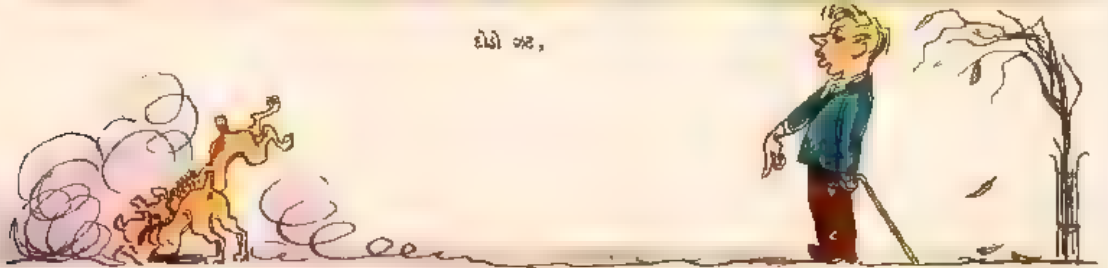

જાત નાહી પણ મિત્રોને સમજાય નહિ

અડધા આશપાંચ

દોડો જા,

આવો પડ!

કૂતરા કહે ચાલ્યાં કાઢ,

વધુ અડધાજી નહિ નમ.

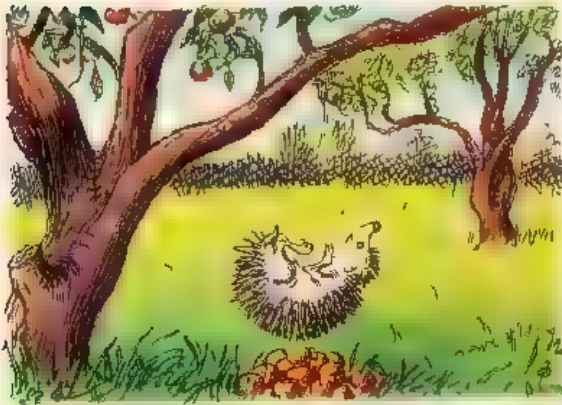
વાણી રોળે કરે ખોવાડ-નો ચંબરો

ઘેલો ફિકરમાં તરફીલ મિચ્યાર,

કરું એ ફેરા નો શાક બહુ વારે.

ભેળું કચીને કચામત કથી,

મહેનત ફેરાની ગઈ રહી.

ચાલવાની ભણાટની મલા

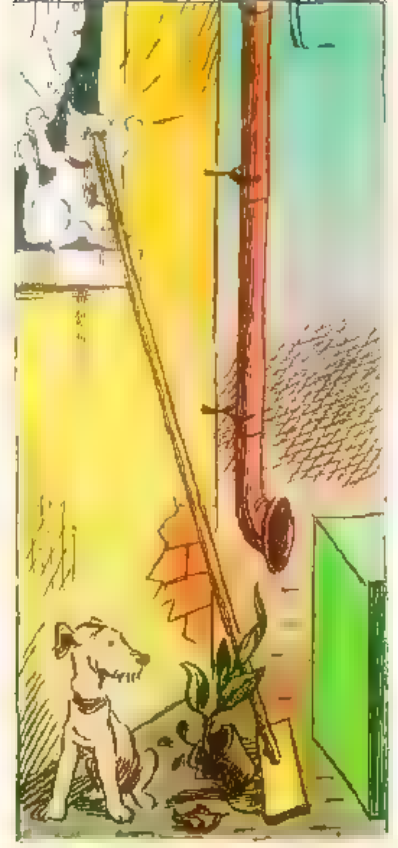
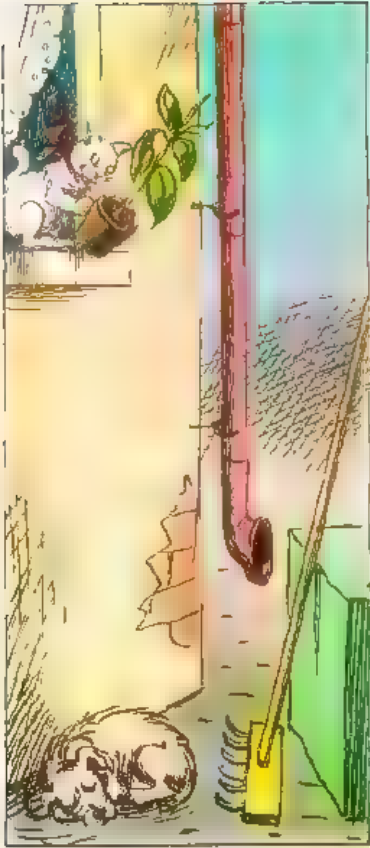

પણ જાણ છેવાઈ જાય, રહીને લેવામાં,
પણ મેલી કર્યા, જાણે જાણે આપણે જાણ!

જાણે કયે તરફે, જાણે જાણે જાણે જાણે,
ચાલવાની નો રહી મલા, ને પડે જાણે વળી.

કરે તેવું જરૂર

મૂલે નોમન બિચારીને, કરવો કુતરાનો ઉરાન,
નાકે વાળો ચોટ બેને, બિચારી પોતે થઈ પારંગન.

માલવાની ભણા રળી બહા

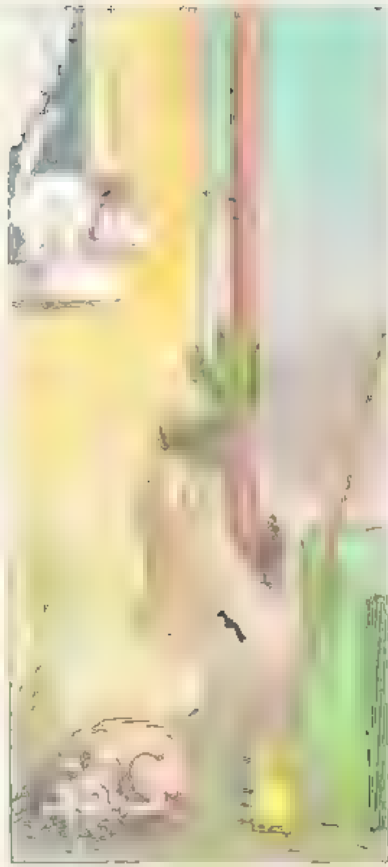
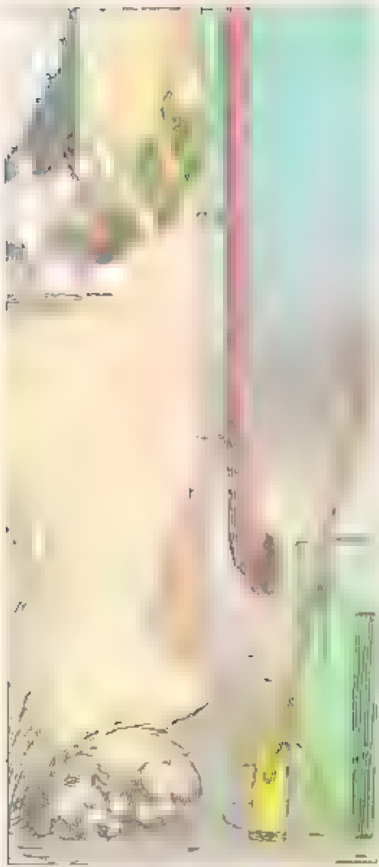

પણ બારા છોવાઈ ગયા, રડતો જોવામાળ,
પીડા એવી કાચી, બારો જાણે આળો કાળ!

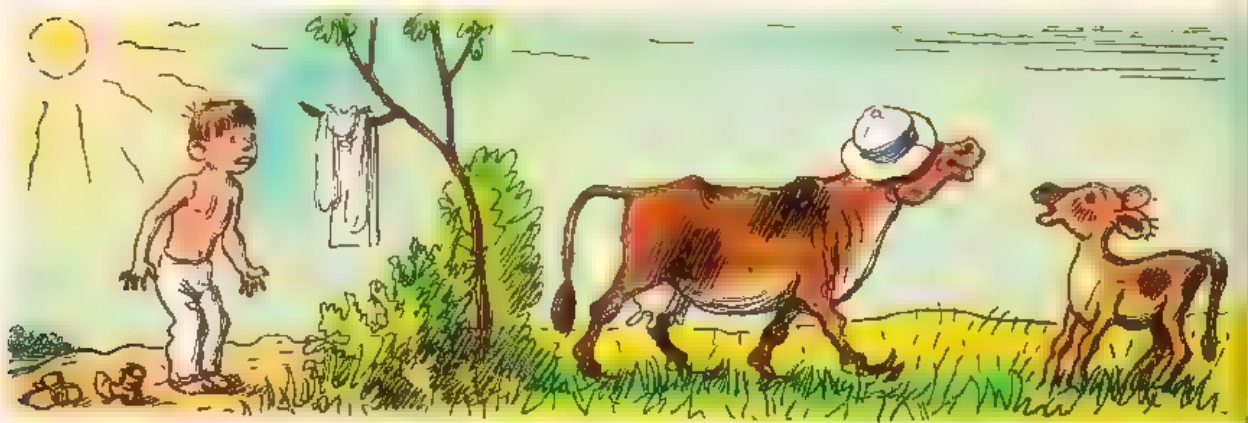
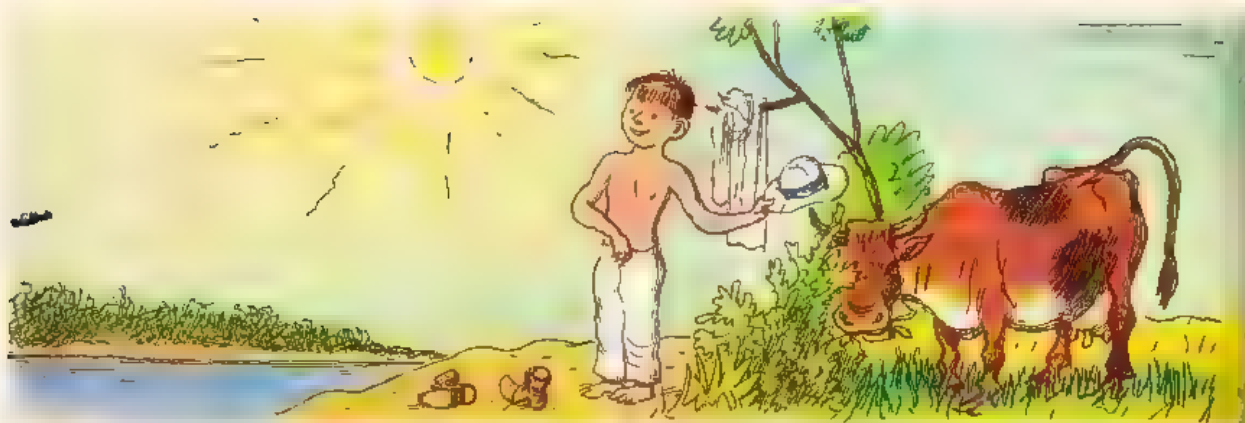
માએ કવી તરફીજ, બાળને શાકત બારે બળી,
માલવાની તો રળી બહા, ને પડે વામત વળી.

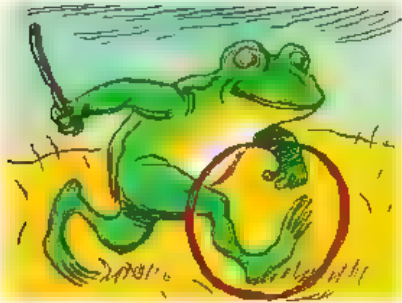

સાથે પોતાની કામગીરી, સરખા કામગીરી કરી,
તેણે જાતી જોડે જોડે, ઉત્તરી પોતે જઈ પડ્યા.

બાબો જમ કરવા ને ટોપો જમ ફરવા

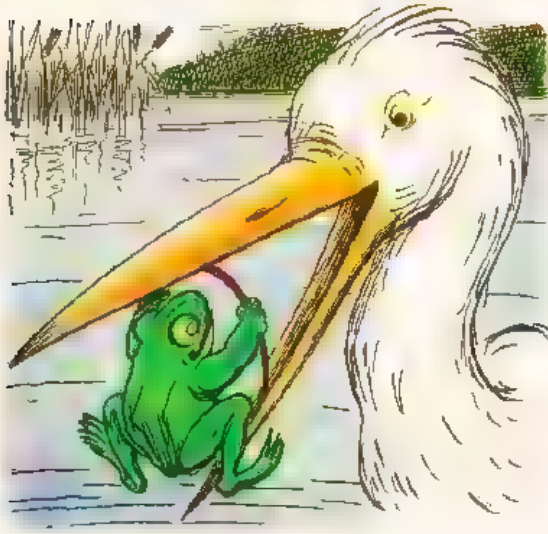
ચતુરે દેડો

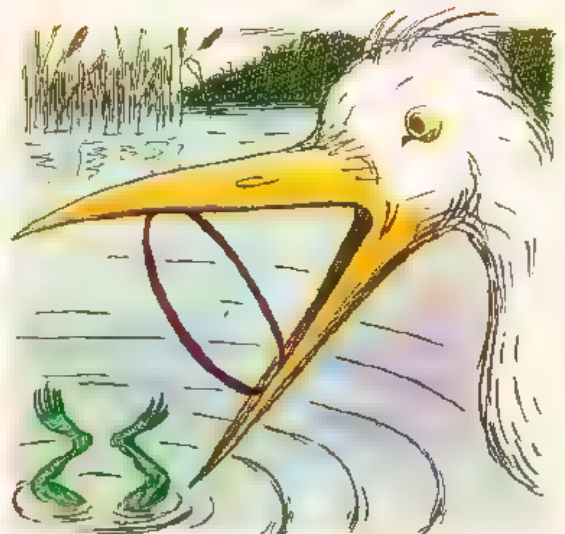
ધોત ઊભુ છ સાથ,

ભણુ બચાવો કામે.

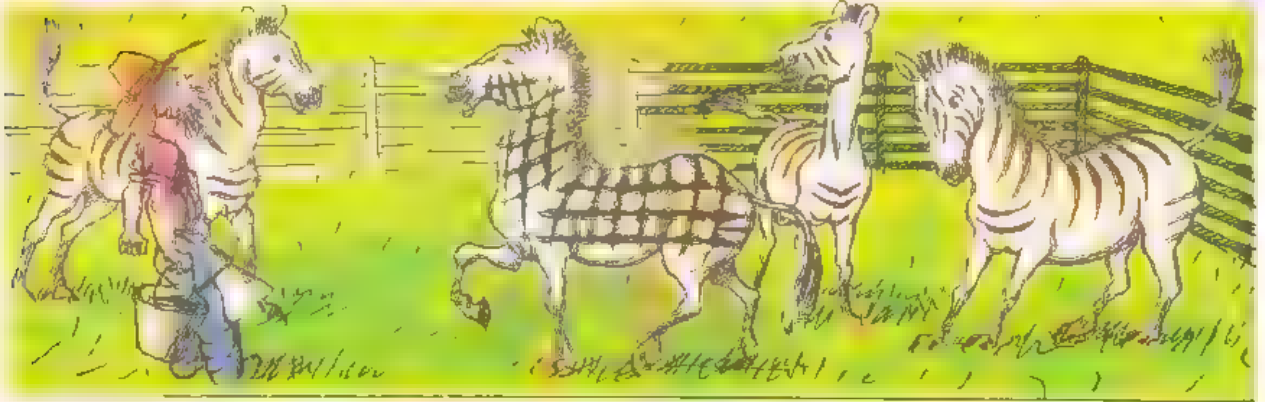
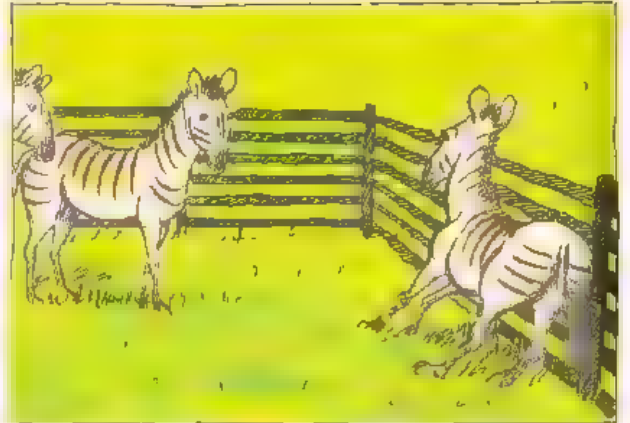

પાછોલી રહી ગઈ જાય,

આતી ના દેડાને આવે.

પિટરડાકાનો અર્થબો

અને! કેવું કોતુક થયેલ!

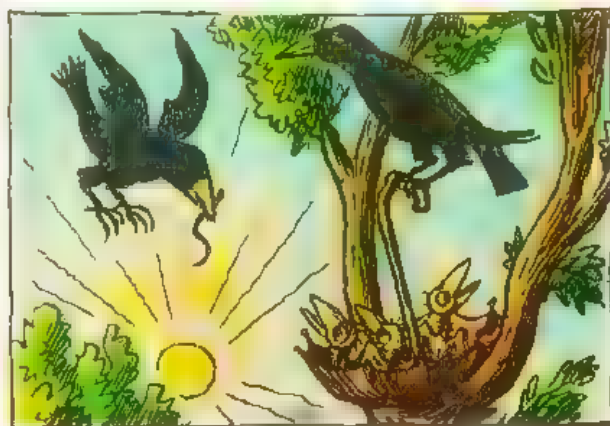
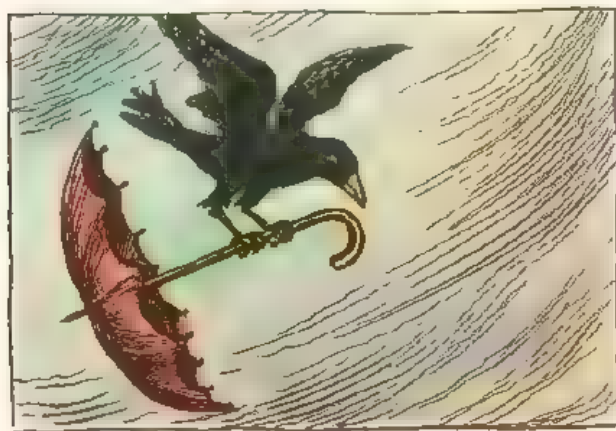
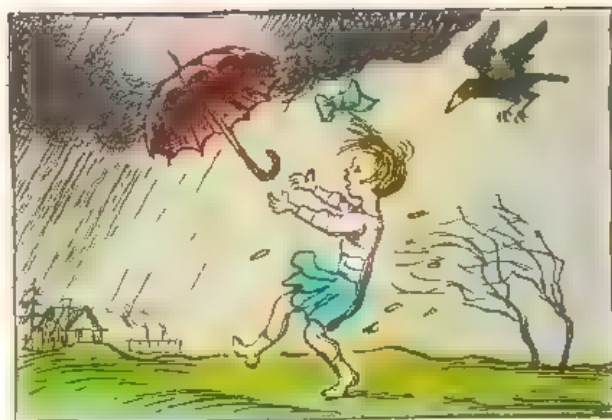
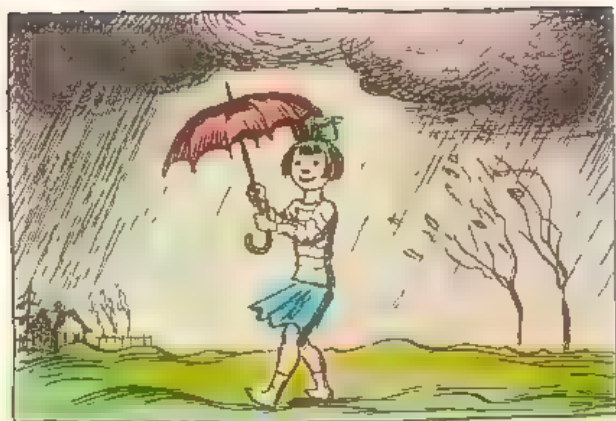
પિટરડાકાને અપરેલ માત્ર.

દેખાત છે નવરે, પણ ખતાર નહિ.

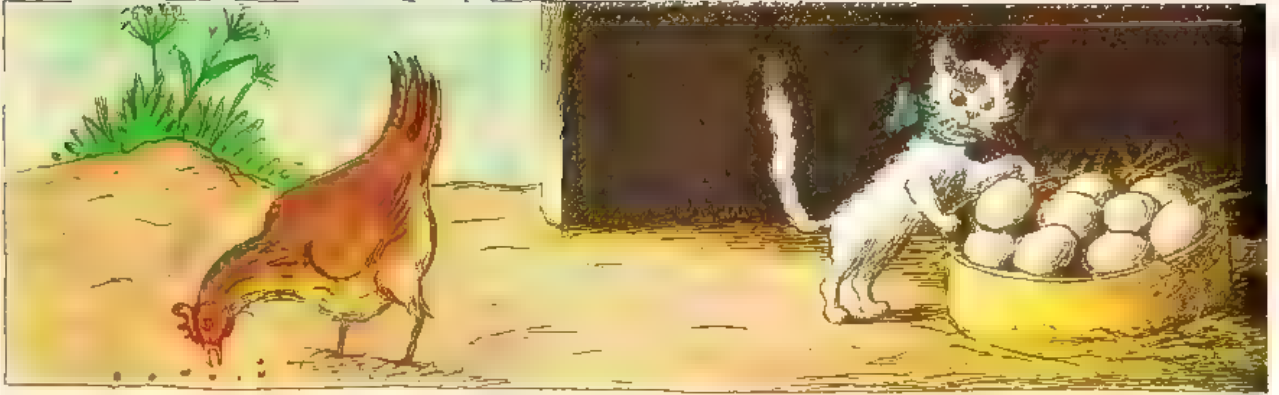
ગાંડપણની દવા, બીજો ઉપાય નહિ.

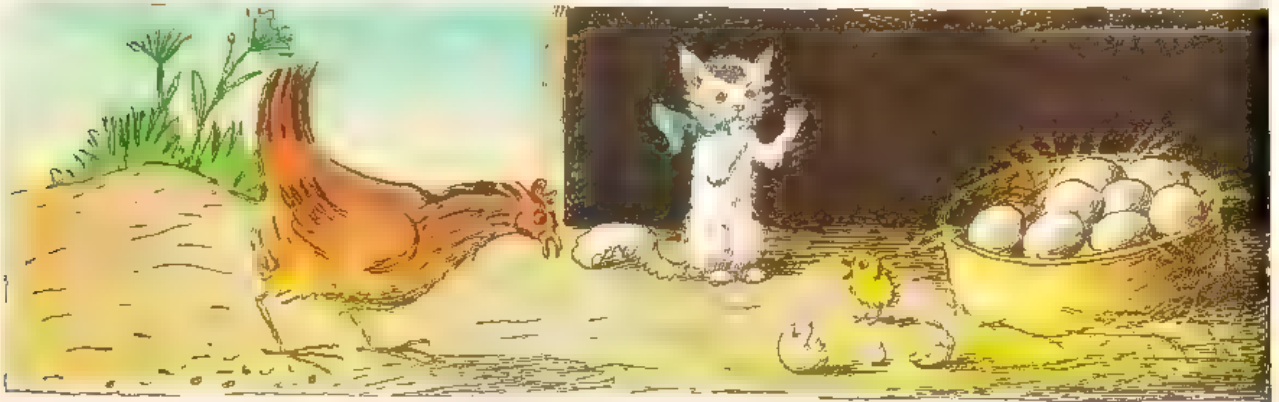
ପଞ୍ଜିନୀ ଅଞ୍ଜନ

અચા!

સાચા વાત છે! નાની બિલ્લીને મળ્યું.

મુદીનું આ જમણું, કશી આવી જમણું?

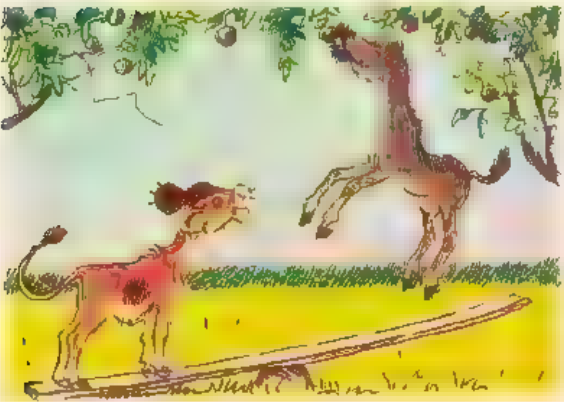
જે દોસ્તો,

ફળ જલ્દી મીઠું, પણ અંજાન થઈ,

વગર તરકીબી, થાપ કમ નહિ.

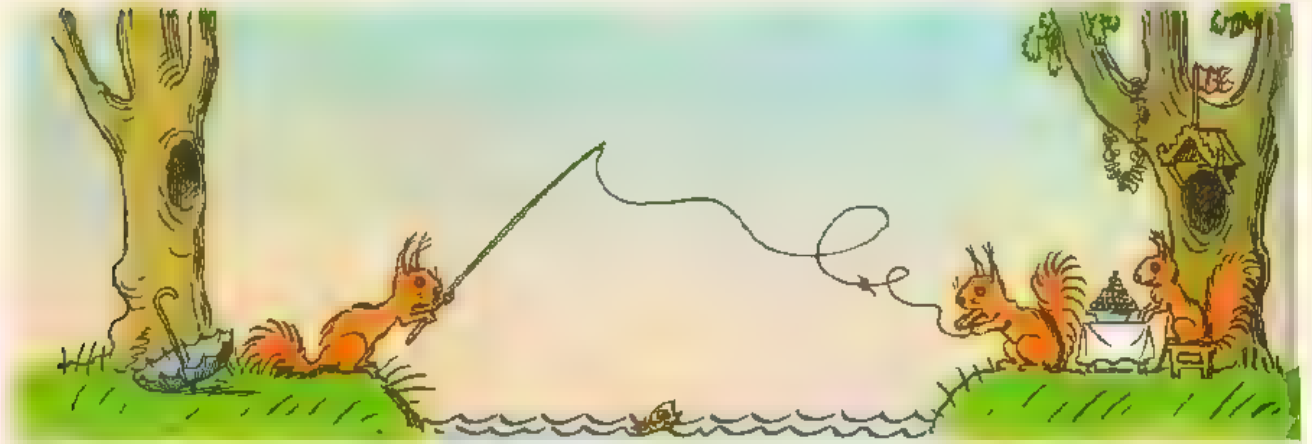
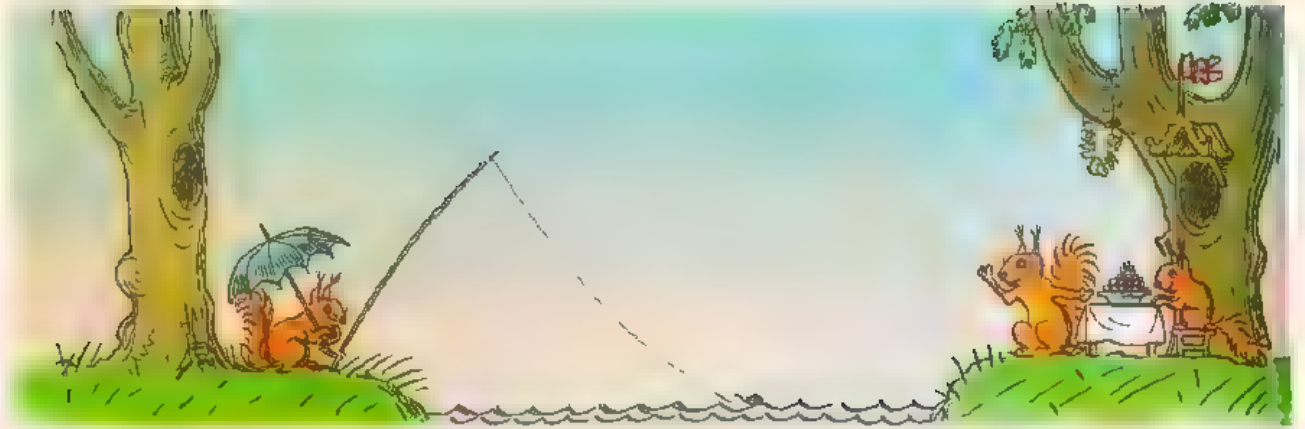

હાથે કોડીયાને કરે મદદ,

પામે લહેજત ને થાપ રખત.

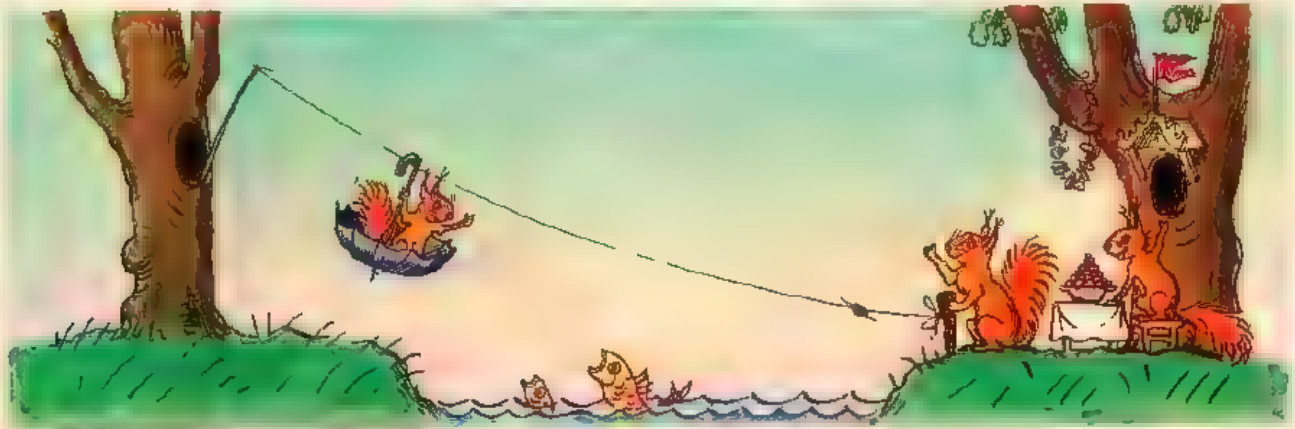
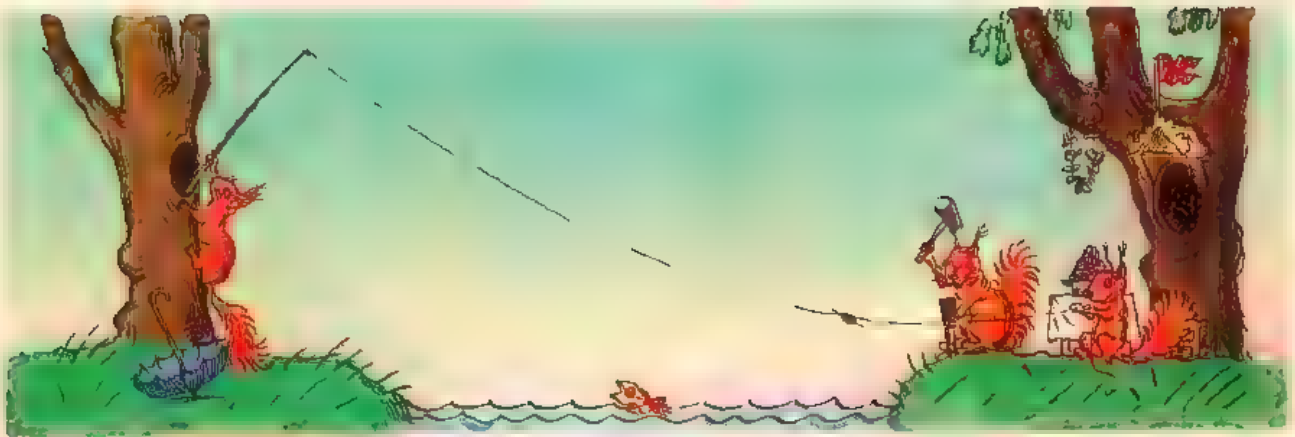
પરકડોશીઓનું મિલન

ઉપરે બેલાવીએ, પણ કો કયી આવશે?

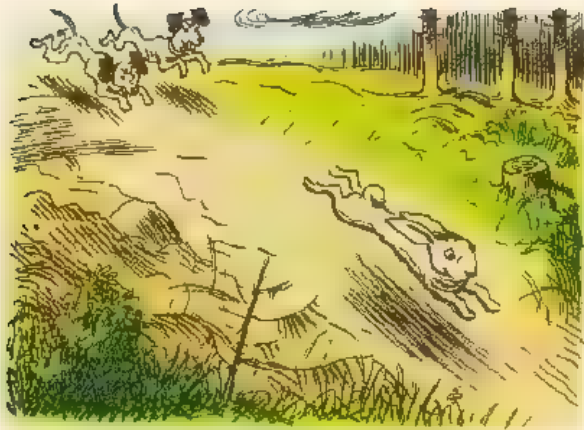
નહિ હોડી કે નહિ પુલ, કો કયી ફરશે?

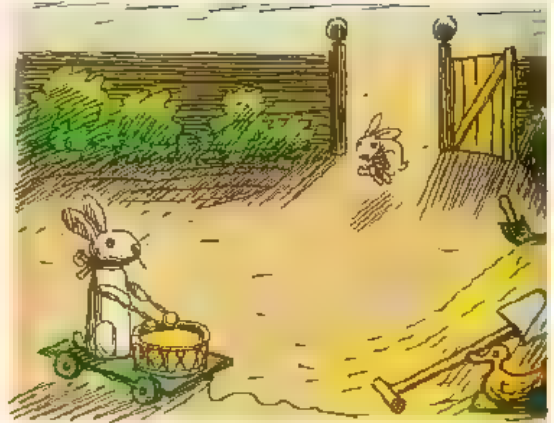

ની બાથરૂમ ફિર રહી,
 આ જગીયાં સફર ચલાવી.

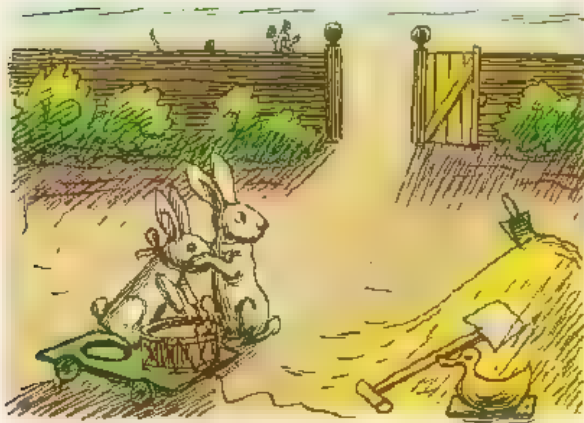
રમકડાનું મસાલું કે ખરું મસાલું

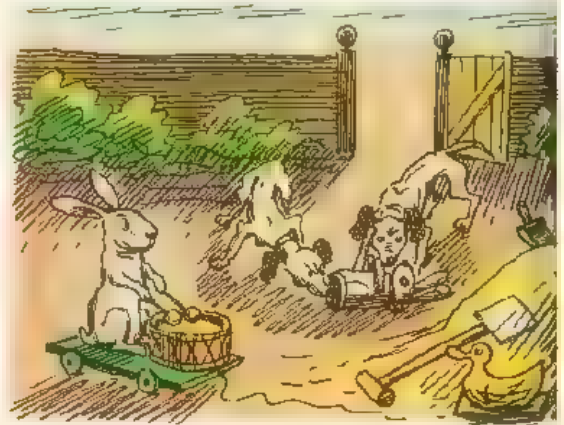
બાપો એ, નહિતર કૂતરા પકડે!

છે રમકડું મસાનું, હવે જાન મથે!

ફાલેલ મૂરખ બાપનું,

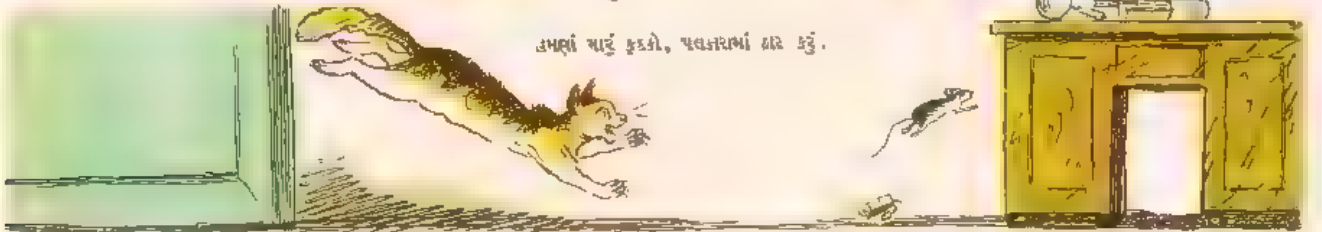
રમકડાનો હેતુ સલામતું.

રાજસ નિવો ઉંદા

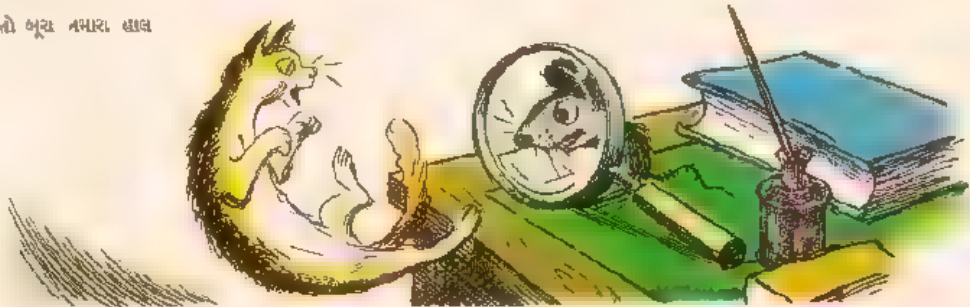
ધોળી જા તું જગત પાર, તને મારો ભાઈ કહું,

કમણાં ચાટું ફકડો, પલકારખાં ઘાટ કહું.

રડવા દો મિલ્કીમીઠ, ઉતાવળમાં નથી આવ,

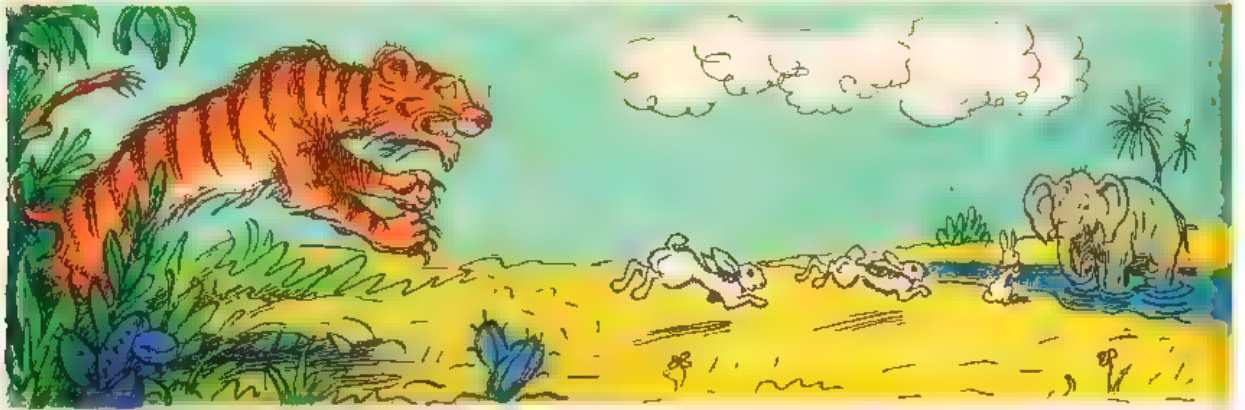
વખરો કું ભઈ નહો જાડો તો બૂરા નમારા ઘાલ

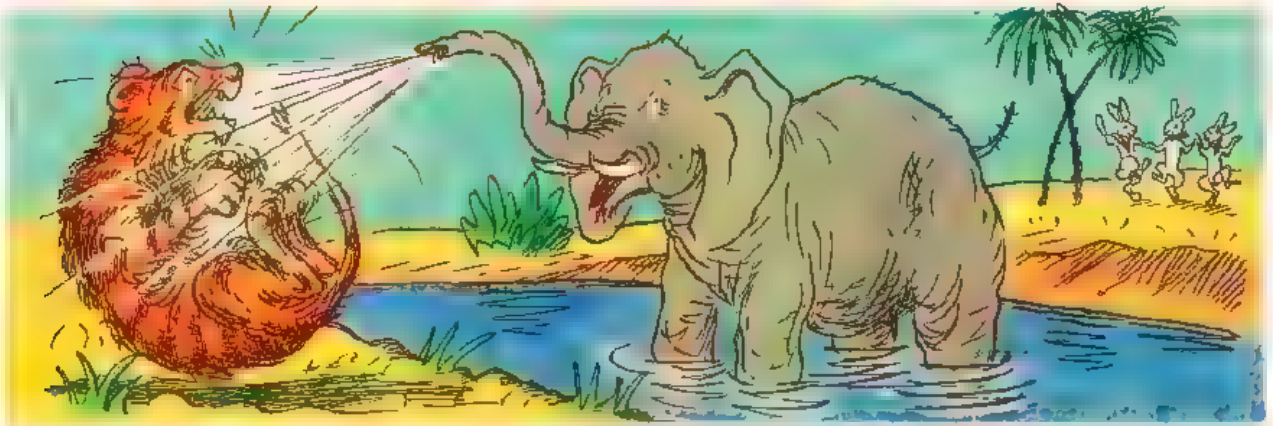
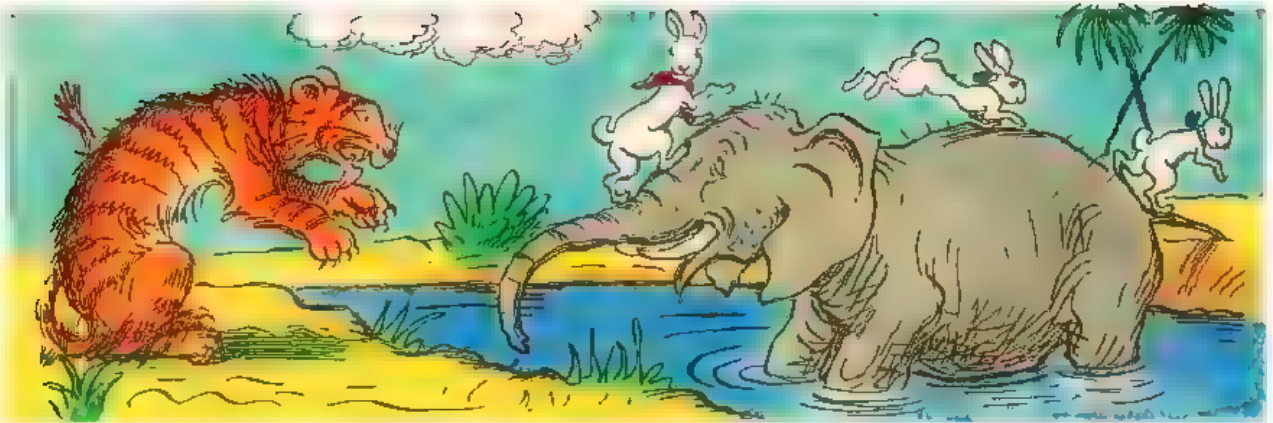
શન છે સત્ત જેવા ને આંખો રડામી ઓળ,

મચાવો રૂં બચાવો! — કરે મિલ્કો રડાવોળ.

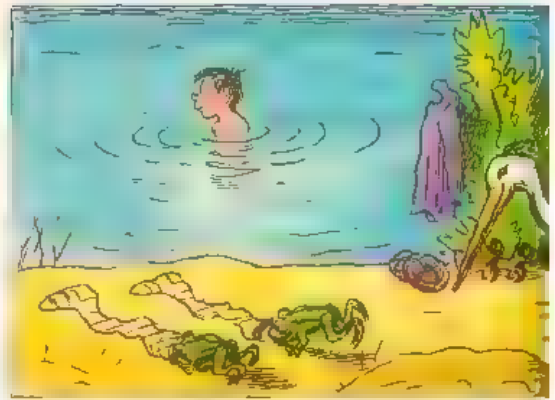
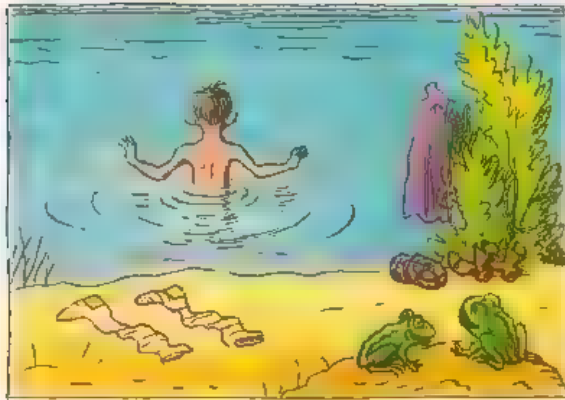
ત્રણ ભાગના સસલ

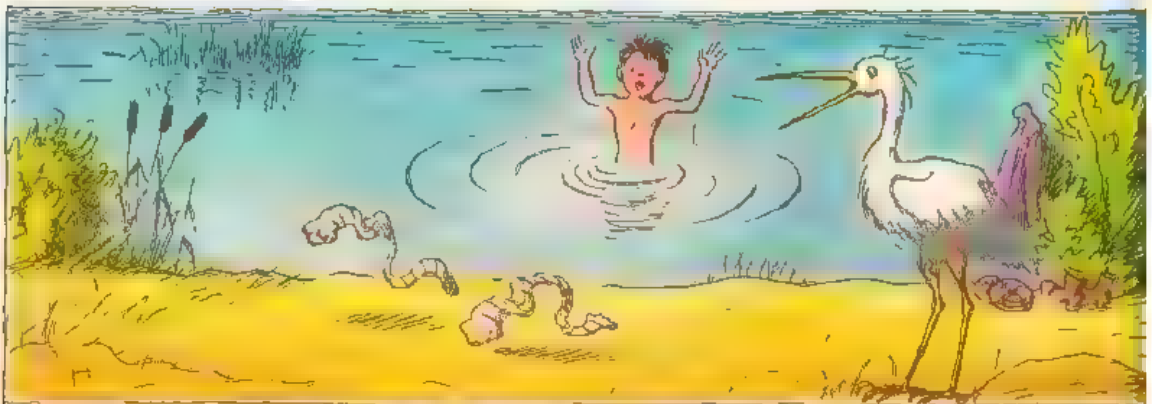

ଶିଶୁ

ଏହି ଶିଶୁଟିଏ କିଏ ?

ଏହି ଶିଶୁଟିଏ, କିଏ ?

સીડી બચ્ચી વગાવે અને દોષી લીધો મચાવી

દોષી ઉઠાડે પવનમાં, જઈને છાપર પાસે

મઈ ખાલી દોષી, હવે મને નહિ કંઈ કવી!

ઊભાં રહો જા, ઉપાસ મને એક ભરે.

લે આ સીડી! મનુષ્યન બની કહવી પડે!

વડા સસલાંને વડાને સપાલી દીધી

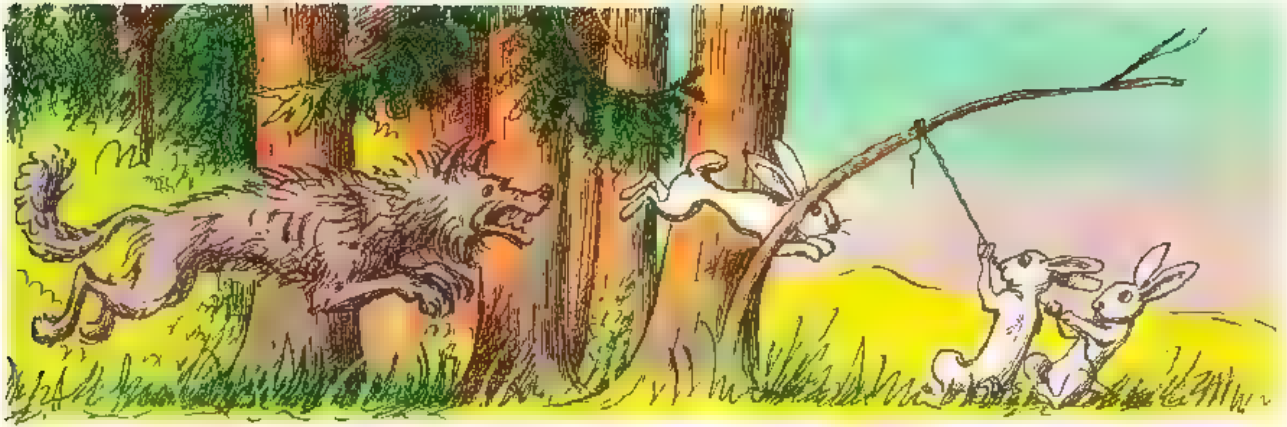

કાળજીયા વડાને ભાવે સસલાં બહુ,

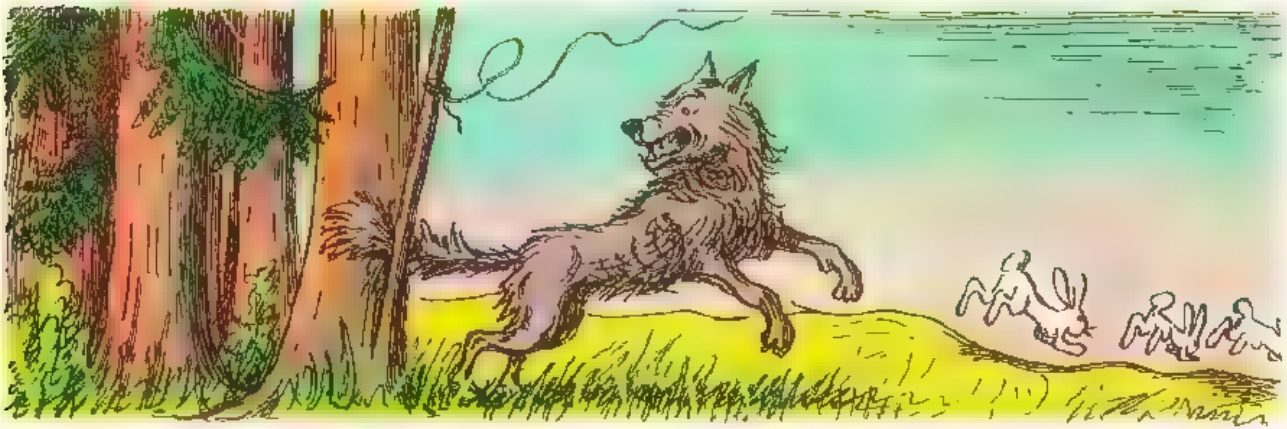

બી એની ભુવાતીએ, મળી આપણ સહુ.

બધાં થઈને સસણું પત્તાન થાય,

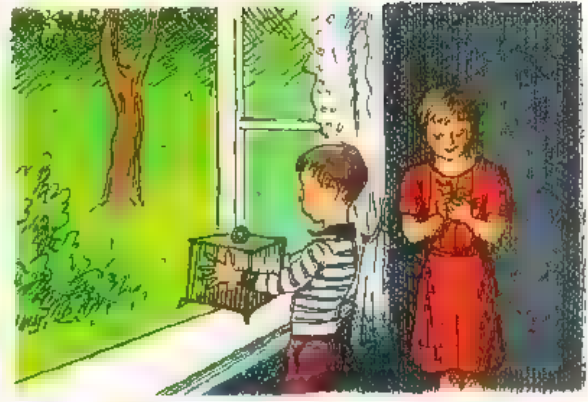

પૂછી ગૂંની સપાસ ત્યાં જાય!

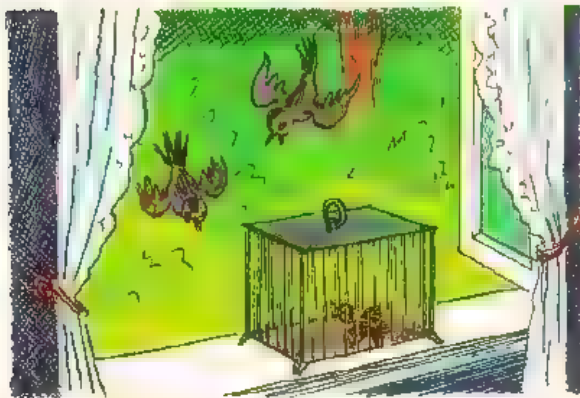
પંખીના બચ્ચાનો છુટકારો

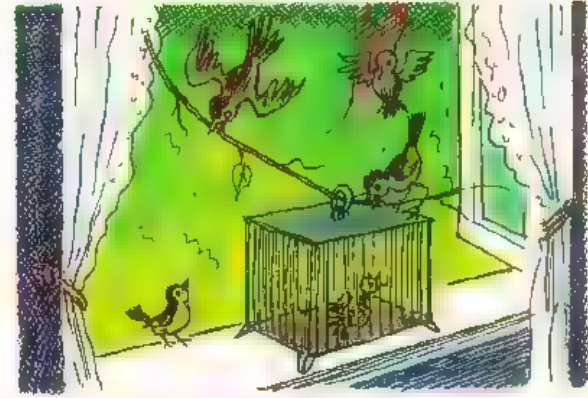
પડી ગયું મનમાં પંખીનું ઘરનું,

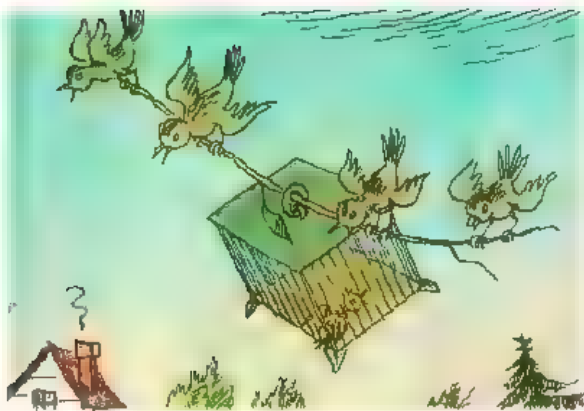
કેવું બેઠેલોય ' પંખીનું ઘરનું,

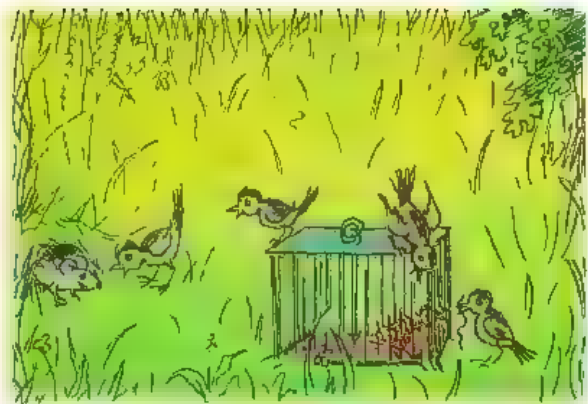
બાપે છૂટકારા આપી માર્યા,

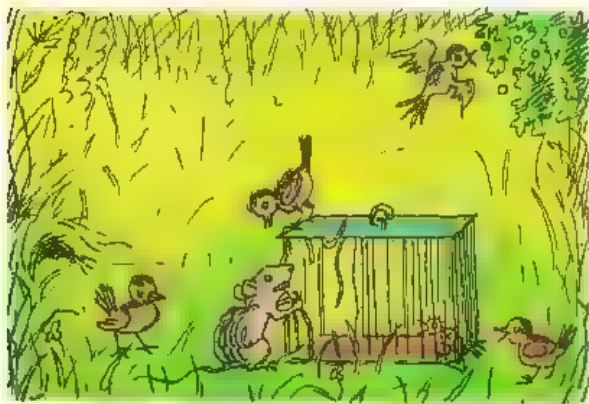
કરતે બાપે બાળને આજીવ.

પાવડું છે બધા, એને ખોલવું કિય?

એ તો શાકું કામ, બોલે ઉઠત ખેત.

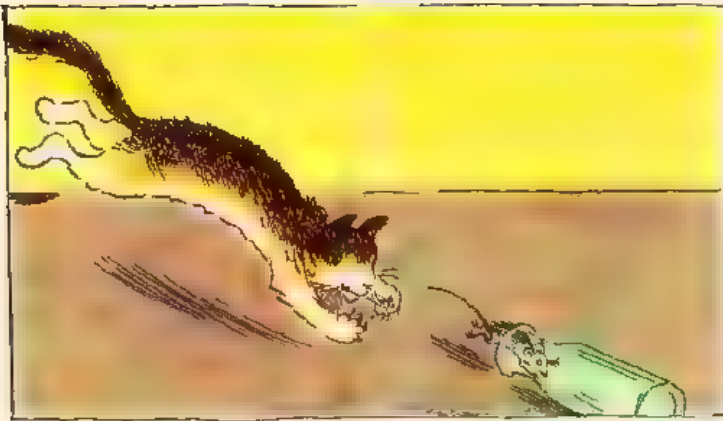

પવડાચમાં બેઠે કામ દીખું કરી.

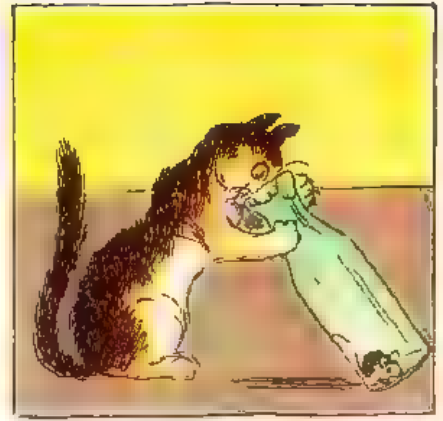

ઉડે ને કો જાત પંખીબાળ ફરી.

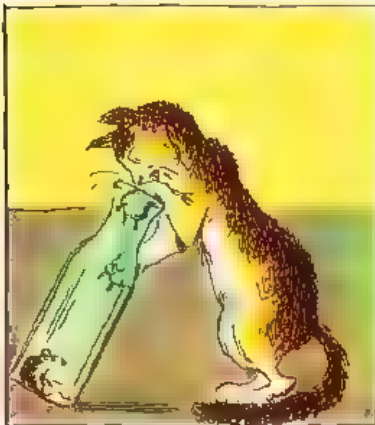
કચ્છકૂટલી ચિત્લી

ઉદર ભાગીને છટકી જાય,

મિલકીબાઈ બહુ ખીંછે બરાબ.

ખામ અલનન કરે,

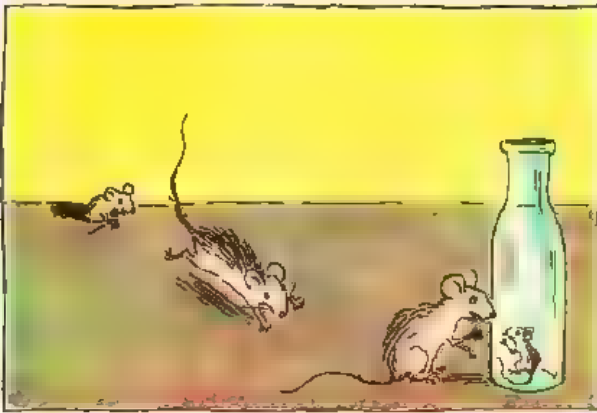

તેમ જાહેમન કરે,

તોય તો રોજુ કામ કરે.

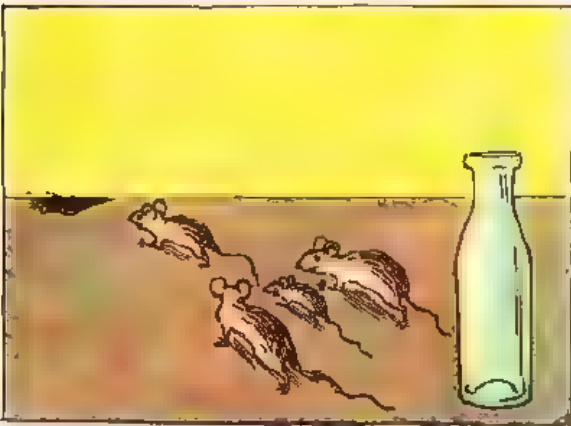

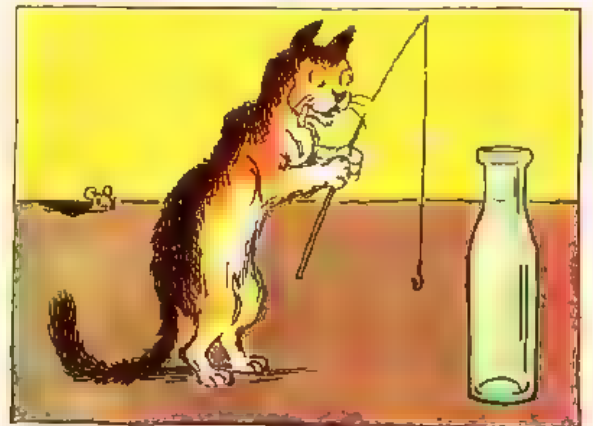
ઉદર ભાઈઓ વલાર થાય,

હવે ક્યાય ને છોડવી જાય.

જામ પલાયન ઉદર જાય,

કોયલા મિલકીને — આવજો, સમજુટકી!

એક, દો, ત્રીસ! સૌ દેશ મૂકે દોડ!
 છે સીંચી પાણી, એકલો લોલો બોટ!

ਮੇਰੇ ਕਮਲ ਦੇ ਫੁੱਲ ਗਏ,

ਅੱਖੀਂ ਚੰਨਾਮ ਬਣ ਗਈਆਂ!

છેલ્લી વારી

વઠીને જાલ નાસી બધા, ત્રણ જાંઘરા તોફાની,
છાડે બાંધી જાવના હાંધકા, કરે સ્થાન મગ્ગાની.

જાણ બૂલકાં પ્યારાં, થઈ વાતીઓ બધી પૂરી,
મે વેળાએ થઈ ગઈ, હવે કલે નીંદર મધૂરી.

Н. РАДЛОВ
РАССКАЗЫ В КАРТИНКАХ
На языке котжарати

70901-516
014 (01)-78 747-78

© Мультипликатор, Пресса, 1980
Содержит 100 страниц